

ilala
esperanta
revuo

AMB PATRONADO DE ITALIA KATEDRO DE ESPERANTO
A DACLET ELDONANTO S VITO AL TAGLIAMENTO

ENHAVO

Societo de nacioj. - Kion ĝi celas. Kiel ĝi funkcias, E. Migliorini	17
Il nome del Maestro	18
La Panteono, O. Cerquiglini, trad. M. Arabeno	19
Associazione Nazionale Ferrovieri Esperantisti (Atti Ufficiali)	21
Enlitiĝi ne vespermanĝinte, G. Carneccchia, trad. F. Cesarini	22
Internacia Scienca Asocio Esperantista, Rollet de l'Isle	23
Tredlei anni di propaganda esperantista nel Trentino, G. Marchetti (continuazione)	24
Cattedra Italiana di Esperanto (Atti Ufficiali)	26
Federazione Esperantista Italiana (Atti Ufficiali)	27
L'Attività Esperantista fuori d'Italia	29
Itala Kroniko	30
Latinaj proverboj, devizoj kaj esprimoj esperantigitaj	31
La unuaj poŝtmarkoj kun esperanta surskribajo kaj la inventisto de radio aŭ de senfadena telefonio	31
Recenzaj Notoj	31

PREZO DE LA REKLAMOJ (unufoje)

KOVRILO:	4-a paĝo tuta	L. 150	-	1/2 L. 80	-	1/4 L. 50	-	1/8 L. 40
	3-a	100	-	60	-	40	-	30
INTERNAJ PAĜOJ de la Revuo	80	-	40	-	30	-	20	
MALGRANDAJ ANONCOJ: Ĉiu vorto	L. 0.20	(minimume L. 2).						
KORESPONDADO: Ĉiu vorto	L. 0.10	(minimume L. 1).						

6-foje rabato 10 o/o — 12-foje rabato 20 o/o.

ANTAŬPAGO

KORESPONDADO

— (Ĉiu vorto L. 0.10 - Minimume L. 1) —
ITALIO

Ancona, Via Montebello, 38 — S-ro Pellicciari Ippolito, okupiĝante pri grafologio, plezure akceptos aŭtografon de gesamideoj de tutmondo.

Skribonto estas petata klarigi sian naciecon.

Intersanjas PI Kaj PM (ne sendas unue) Perniciano Bernardino, fervojisto, Sezione Lavori F.S., *Cagliari*. Respondo certa; preferataj: Meksikujo, Sudamerikaj respublikoj, Grekujo, Turkujo, Sovetunio.

Civitavecchia, Viale Garibaldi, 32 — S-ro Alessandro Bendivenga-Barbaro, intencante fondi Esperantan Bibliotekon, petas la tutmondajn geesperantistojn sendi al li ekzempleron de gazetoj, revuoj, legolibroj, k.t.p., esperante verkitaĵ. Koregajn dankojn al ĉiuj sendontoj.

Oltaiano (Napoli). — Nicola Cirigliano aĉetas, intersanĝas, vendas poŝtmarkojn por kolokio. — Li deziras trakti kun tutmondaj seriozaj gesamideoj. Ĉiam respondos al ĉiuj.

Oltaiano (Napoli). — 25 gestudentoj deziras korespondadi, intersanĝi il. poŝtkartojn, poŝtmarkojn kaj fotografujojn kun eksterlandaj gestudentoj. Ili ĉiam respondos tuj al ĉiuj. Adresu: Prof.ro Fr. Cavallaro-Saitta.

S. Croce di Trieste. — 20 estontaj esperantistoj deziras serioze korespondadi, intersanĝi P. I. kun tutmondaj gelnantoj. — Adreso: Esperanta Klubo.

S. Croce di Trieste. — S-ro Joŝefo Koŝtov korespondadas, intersanĝadas P. I. foliaĵon k.t.p. nur kun junaj idealaj fraŭlinoj.

Luigi Pezzolli, *Trento*, Vela 2. — Kinj gesamideoj bonvolas sendi al mi italajn milito-, venko-, kaj la diversajn rememoraĵajn poŝtmarkojn, tinjn de Fiume, Gorizia, Dalmatio, Albanio, orientolandoj, Malta, Monako, San Marino, de ĉiuj italaj koloniaj, k.t.p.? Ĉiu sendonto ricevos ilustritan poŝtkarton de mia urbo. (2)

ĈEĤOSLOVAKIO

Josefo Kratochvil, oficisto, *Praha-Nusle*, Riegrovo placo N.º 7 b. korespondas leters, poŝtkarte, intersanĝas p. m., gazetojn. Ĉiam respondas tuj.

Ernest Polyka, ŝtate ekz. instruisto de modernaj lingvoj, St. Joachimstal (Ĉeĥoslovakio) deziras korespondadi kun italoj kiuj studas germanan aŭ ĉeĥan lingvon, por reciproka instruado.

Mian malsanan edzinon, laŭ kuracista konsilo, mi ŝatus vojaĝigi al bona klimato, kie mi povus (profesie librotenisto, intelektualulo) *kian ajn* laboron ricevi, por vivsubteni mia umbaŭ. Gesamideoj, helpu min en mia klopodo kaj skribu al Nándor Nyers, Budapest, V., Nándor-utca 28, Hungarujo.

Esperanta stenografio internacia. Korespondada skribo lernata dum unu horo, kompleta kurso por 1 franko svisa aŭ samvaloro per poŝtmandato. Dua parto (mallongigaj plejmulte laŭ reguloj) lernanta dum 1 ĝis 2 horoj, mallongigas la skriblaboron ĝis unu okono: lernolibro 4 fr. sv. — 12 ekzempleroj 10 fr. sv.

25. Pardini prof.a Angela Via Ferruccio 5 (Pisa) PIOMBINO	26. Ricca prof. Cosmo - P.zza Reg. Margherita (Genova) S. DESIDERIO DI APPARIZIONE
26. Managlia sig. Ettore Via Ravecca 11-2 GENOVA	27. Santoni sig.ra Maria Via Belfiore 1 TORINO 6
27. Perucchetti sig. Francesco Lago Maggiore ARONA	28. Giani grand'uff. avv. Giuseppe Via S. Francesco da Paola 6 TORINO
28. Canattieri arch. Bruno Via 20 Settembre 14 PARMA	29. Signetti sig.na Teresa Via Marna 17 TORINO
29. Riem ing. Roberto Via Sicilia 42 ROMA	30. Frizzi sig.na Ada Via Cavour 7 bis TORINO
30. Zago sig. Attilio VILLAFRANCA VERONESE	31. Bisetti sig. Aleviano Corso Parigi 84 TORINO 10
31. Canaur sig. Giovanni Via Valdirivo 23, I p. TRIESTE 13	32. Minio prof.a Carolina S. Cassiano 1557 - Ponte Raspi VENEZIA 8
32. Damiani sig. Renato Via Xydias 4, II p. TRIESTE	33. Bertogna sig. Pietro Via A. Canova 21 TRIESTE
33. Pace cav. dott. Donato Via Giulio Rezasco 1, III p. SPEZIA	34. Vanni geom. Carlo Piazza Vitt. Em. 28 LIVORNO
34. Tartari sig. Ernesto Lago Maggiore CANNOBIO	35. Violi sac. Enrico Via Milano 93 A COMO
35. Appollonio sig. Bruno CORTINA D' AMPEZZO	36. Reni rag. Amerigo L. Via Goffredo Mameli 2 VERONA
36. Bernamonti sig.na Rosa Via Beltrani 18 CREMONA	37. Vaona cav. avv. Attilio Via S. Egidio 2-6 VERONA
37. La Pia sig. Luigi Viale Col di Lana, n. 4 MILANO 23	38. Ballarini sig. Zeno Via S. Chiara 1 VERONA
38. Baulni sig. Giovanni Calle Avvocati 3901 A VENEZIA 21	39. Perinelli sig.na Eloisa - Piazzetta Garibaldi (Verona) S. MICHELE EXTRA
39. Biscaglia Don Mansueto (Trentino) PIETRA MURATA	40. Travaglino sig. Giovanni Via Barana 1 VERONA
40. Falletti sig. Adolfo Corso Vitt. Em. II, 30 TORINO 11	41. Merlo sig. Francesco Vicolo dietro S. Andrea 5 VERONA
41. Busso sig. Giovanni Via Pascoli 4 MILANO 20	42. Tedesco rag. Aldo Via Oberdan 2 VERONA
42. Montezemolo Marchese Generale Carlo (Pisa) CASTIGLIONCELLO	43. Morandini sig.na Cesira Via Filippini 11 VERONA
43. Dolce sig. Galliano Viale Ledra 32 UDINE	44. Barbieri prof. Prospero Via Secchi 8 REGGIO EMILIA
44. Ramolfo sig. Franco Via Nizza 12 TORINO 6	45. Arrigoni prof. Giuseppe (Novara) VERCELLI
45. Garneri rag. Pietro Cassa di Risparmio - Via Alfieri 7 TORINO	46. Fusco sig. Filoteo R. Prefettura TRENTO
46. Cecchietti sig. Costanzo Via Pierino Belli 4 (Cuneo) ALBA	47. Pace rag. Pietro (Arezzo) AMBRA
47. Stromboli comm. dott. Alfredo Lungarno Regio 17 PISA	48. Lupi prof. Gino Via Spartaco 7 MILANO
48. Stromboli sig. Mario Via degli Orti 21, VI BOLOGNA 2	49. Brunetti sig. Raffaello S. Croce 2133 VENEZIA 8
49. Arabeno prof. Michele Via Crimea 8-24 GENOVA	50. Pollini sig. Luigi Via Vitt. Veneto 10 (Imperia) BORDIGHERA

51. Foschian sig. Virgilio
Friuli (Visco) CRAUGLIO	76. Paradisi sig. Arnaldo, capostazione
(Livorno) CASTIGLIONCELLO
52. Mauri sig. Rocco
Via Petrololo 10 COMO	77. Cattinelli dott. Antonio
Via Battaglie 57 BRESCIA
53. Marcon sig. Edoardo
Via Orti 16 MILANO 14	78. Merli prof.a Luisa
(Piacenza) MONTICELLI D'ONGINA
54. Carbone prof. Domenico
Via Mancini 15 MILANO 21	79. Nanni ing. Otello - Elettificazione FF.SS.
Palazzo del Commercio LIVORNO
55. Giordano dott. Agostino, medico chirurgo
Via Foria 216 NAPOLI 55	80. Pizzi prof. Francesco
Campiello Felice 1924 VENEZIA
56. Peri comand. Antonio
Casella Postale 121 SPEZIA	81. Perzoli sig. Luigi
Via Vela, n. 2 TRENTO
57. Dolfin sig. Delfino — Consorzio Porto
Palazzo S. Giorgio GENOVA	82. Lindaver sig. Palmiro
Via delle Fornaci 22 UDINE
58. Facco prof. don Ilario
Piazza S. Giovanni il Vecchio 4 GENOVA	83. Della Savia sig. Giovanni
Via di Toppo 5/3 UDINE
59. Zoratti sig. Angelino
Via Codroipo 10 UDINE	84. Della Savia sig. Giovanni
Via di Toppo 5/3 UDINE
60. Taticek sig. Adolfo
(Ven. Giulia) NERESINE p. LUSSIMPICCOLO	85. Gruppo Esperantista Udinese
p. G. Della Savia - Via di Toppo 5/3 UDINE
61. Uccelli sig. Marco
Via Cicco Simonetta n. 12 MILANO 15	86. Soravia sig. Francesco
Via Vialeggio 11 UDINE
62. Catanzariti Scambia sig. Pasquale
(Reggio Calabria) ARDORE M.	87. Sapigni sig. Vitaliano
Telegrafo UDINE
63. Piatti sig. Ippolito
Corso Sempione 3 MILANO 24	88. Grassi sig. Libero
Via de Rubels 19 UDINE
64. Daglio sig. Clemente
Piazzetta Martiri 10 CAGLIARI	89. Gabai sig. Galliano
Via Ronchi 34 UDINE
65. Bencienga Barbaro nob. Alessandro
Viale Garibaldi 32 CIVITAVECCHIA	90. Zilli sig. na Amabile
Via Palermo 12 (A) UDINE
66. Carolfi prof. P. Modesto
(Piacenza) CORTEMAGGIORE	91. Beorchia sig. Giacomo
Via di Mezzo 76 UDINE
67. Facchi sig. Gaetano
Corso Vitt. Em. 64 BRESCIA	92. Da Forno sig. Giovanni
Via Mercatovecchio, n. 43 UDINE
68. Gadola geom. Lorenzo
Corso Vitt. Em. 25 BRESCIA	93. Vannucchi sig. Raffaello
Sezione Lavori Ferrovie UDINE
69. Menotti rag. Ciro
Casella Postale 158 BRESCIA	94. Tonini sig. Arrigo
Fermo in Posta UDINE
70. Panazza sig. na Olimpia
Piazza G. Carducci 6 BRESCIA	95. Colussi sig. Aristide
Via della Vigna 13 UDINE
71. Circolo Filologico
Via Umberto I, 9 BRESCIA	96. Da Ponte rag. Romualdo
Ufficio Distrett. Imposte UDINE
72. Perzoli sig. Luigi
Via Vela, n. 2 TRENTO	97. Linda sig. Bonifacio
Via Mercatovecchio n. 43 UDINE
73. Spagnol cav. prof. Egidio
Via Archimede 28 GENOVA 15	98. Bodini geom. Franco
Via del Carbone 1 UDINE
74. Ferraris sig. Giovanni
Via A. Volta 1 (Alessandria) CRISTO	99. Cavagna maestro Mario
Via Grazzano 23 UDINE
75. Provenzano rag. Adolfo
(Catania) RIPOSTO	100. Peterlongo comm. Giovanni
Commissario Prefettizio TRENTO

itala esperanta revuo

XIII^a JARO

FEBRUARO 1926a

N. 2

SOCIETO DE NACIOJ KION ĜI CELAS — KIEL ĜI FUNKCIAS

Ĉar tre ofte oni parolas pri Societo de Nacioj, estas oportune — des pli por ni Esperantistoj — scii precize kio ĝi estas.

Societo de Nacioj estas konstanta asocio de memstaraj ŝtatoj, kiuj unuiĝis celante malpliigi la eblecon de milito kaj pliiigi la garantiojn de paco. Ĝia konstitucio estas fiksita en la Pakto, kiu formas la unuan parton de la Kontraktoj de Versailles, St-Germain, Neuilly kaj Trianon. La Pakto ekvaloris la 10^{an} de januaro 1920^a, kiam la germanaj reprezentantoj deklaris akcepti la Kontrakton de Versailles.

Unue enestas generalaj principoj, laŭ kiuj la membroj de la Societo, « por garantii pacon al nacioj kaj plifaciligi ilian kooperadon » garantias: akcepti devone sin turni al milito kaj havi internaciajn rilatojn bazitajn sur honoro kaj justeco; obei al ordonoj de internacia juro; celi justecon kaj respektigi akurate la ordonojn de la internaciaj kontraktoj. La agado de la Societo por disvastigi tiujn principojn estas fiksita en 26 paragrafoj. Ni resumos rapide la plej gravajn.

Membroj de la Societo estas la Ŝtatoj, reprezentataj per personoj delegitaj de la registaroj. Nuntempe la ŝtatoj, membroj de la societo, estas 54. Ne an-

kaŭ estas anoj U.S.A., Germanujo, Rusujo, Turkujo, Egipto, Ekvadoro, Meksiko. Por esti akceptata, krom aligo al la originala Pakto, estas necesa la aprobo de 2 trionoj de la *Kunveno*. La Ŝtatoj (ĉu regolandoj, ĉu respublikoj) devas sin regi laŭ la principoj de libereco.

La Societo konsistas el:

Kunveno,
Konsilantaro,
Sekretariejo,
Konstanta Internacia Juĝistaro,
Internacia Laboroficejo.

La *Kunveno* konsistas el reprezentantoj de ĉiuj membroj de la Societo kaj okazas ĉiujare dum septembro. Estas ankaŭ eblaj eventualaj eksterordinaraj kunigoj. Ĉiu membro povas esti reprezentata maksimume per tri personoj, sed havas nur unu voĉon. La kunveno akceptas la novajn membrojn, elektas la ne konstantajn anojn de la Konsilantaro, elektas, kun la Konsilantaro, la juĝistojn de Konstanta Internacia Juĝistaro. Sed precipe ĝi « invitas la Membrojn ekzameni la ne plu aplikeblajn kontraktojn kaj la internaciajn situaciojn kies daŭrigo povus malcertigi la pacon de la mondo ».

Tiamaniere la *Kunveno* direktas la agon de la Societo; ĝi ekzamenas la pa-

sintan laboron kaj preparas la venontan.

Sed la multnombra Kunveno ne povas akurate prizorgi tagajn problemojn de internacia vivo kaj speciale urgajn disputojn. Ĉu por tio, ĉu por havi, en la reprezentado de la Ŝtatoj, ekvilibron similan al tiu, kiu regas la politikan organizadon de la mondo, la Pakto starigis la Konsilantaron, kiu pritraktas specialajn aferojn.

La *Konsilantaro* ĝis nun konsistis el 4 daŭraj kaj 6 ne-daŭraj Membroj. En la Pakto oni parolas pri 5 daŭraj Membroj, sed ĉar Usono ne volis aparteni al la Societo, la daŭraj Membroj estas nur 4 (Belgujo, Britujo, Francujo, Italujo).

Ĉiu Membro reprezentata en la Konsilantaro havas nur unu reprezentanton kaj unu voĉon. Ĉiu reprezentata Membro povas esti invitata en la Konsilantaron kiam oni pritraktas aferojn koncernantajn ankaŭ lin. La Konsilantaro kunvenas almenaŭ ĉiujare kaj ĉiufoje kiam estas necese (ĝis nun proksimume 4-5 foje jare). Ĝi prizorgas la malpliigon de la armilaro kaj kontrolas la sistemon de la mandatoj; ĝi observas la teritorion de Saar kaj la liberan urbon de Danzig kaj atentas pri minoritatoj.

Sekretariejo. Ĝi konsistas el 400 teknikaj personoj, sekretarioj kaj oficistoj, sub la direkto de Sir E. Drummond, unua ĝenerala sekretario.

La ĉefaj sekcioj estas jenaj: politika, ekonomia, de la mandatoj, de la minoritatoj, de higieno, de armforigo, de juro, de intelekta kooperado.

La ĝenerala sekretario organizas la kunvenojn de la Kunveno kaj de la Konsilantaro.

Konstanta Internacia Jugistaro. Ĝi havas la juĝan povon pri la disputoj de interna juro al ĝi submetitaj de la Membroj; ĝi ankaŭ povas konsili en specialaj

okazoj Konsilantaron aŭ Kunvenon. La juĝoj estas 15.

Internacia Laboroficejo. Ĉiu ŝtato devas doni al laboristoj ĝustajn laborkondiĉojn; la oficejo celas studi la diversajn legojn kaj prizorgi ilian plibonigon. Ĝi estas iom pli aŭtonoma kaj en ĝi povas ankaŭ partopreni reprezentantoj de laboristoj kaj de kapitalistoj.

Oficialaj lingvoj de la Societo estas la franca kaj la angla.

Kvankam la Societo ekzistas nur de malmultaj jaroj, preskaŭ ĉiuj artikoloj kaj disonoj de la Pakto estas jam aplikitaj. La Societo sin okupis ĉu pri disputoj inter membroj, ĉu pri disputoj inter Ŝtato-membro kaj Ŝtato-nemembro.

La Jugistaro ankaŭ sin okupis pri aferoj ĝin koncernantaj kaj ofte konsilis. Le aliaj oficejoj multe laboris. La elspezoj de la Societo (proksimume 100 milionoj de italaj liroj jare) estas pagataj de la diversaj Ŝtatoj proporcie je ilia graveco.

Alian fojon ni klarigos la funkcionieron de la Societo per kelkaj ekzemploj.

E. Migliorini

ĈU VI RENOVIGIS VIAN ABONON?

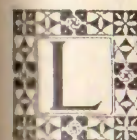
Il nome del Maestro

Ci viene domandato come si deve pronunciare il nome del Maestro. Alcuni lo pronunziano con l'accento sull'ultima sillaba, qualche altro con l'accento sulla penultima scambiandolo per una parola Esperanto. I più lo pronunziano bene. E' doveroso però che lo facciano tutti. *Zamenhof* si pronuncia con l'accento sull'*a* e alla *Z* si dà il suono che ha in Esperanto. Vogliamo sperare che non avverrà più di sentire fra gli Esperantisti italiani qualcuno che ignora l'esatta pronuncia del nome del grande Maestro.

Il KALENDARETO POR 1926 viene sempre spedito in premio a chi procura un abbonato nuovo all'ITALA ESPERANTA REVUO.

LA PANTEONO

(Priskribo de OTTORINO CERQUIGLINI)

A Panteono estis iam templo de gloro. Post kiam ĝi akceptis Reginon Margareton el Savojo, ĝi iĝis ankaŭ templo de l' Gracio. La sorto tiel favoris ĉi-tiun luksegan monumenton ke ĝi ricevis por la Italaj samajn gravecon kaj signifon kiel por la popolo de Iliono la Sankta Paladio. Rakonto de ĝiaj travivaĵoj estas eldiro de la itala historio dum ĝiaj grandaj paĝoj.

Zeŭso kaj liaj fulmoj. Ĝi estas konstruita dum plej glora Roma periodo, sub imperio de Aŭgusto, laŭ ordono de konsulo M. Viparianus Agrippa, kiu ĝin dediĉis al Venganta Zeŭso post venko elportita de sia granda bopatro kontraŭ Markantono kaj Kleopatro. Sed tuj poste, eble laŭ volo de Agrippa mem, ĉi-tiu dediĉo, kies signifo estis partiema kaj malvasta, plilargiĝis por kunpreni ĉiujn Diojn, do, ne nur la Diojn de la paganismo sed ankaŭ de la aliaj religioj. La tolerado de la kultoj, gloro de antikva Romo ĝis la epoko de persekutado, ricevis do per la Agrippa Templo, sian plej netuŝeblan esprimon. Eĉ oni kredis ke en ĝi estas la bildo de la kristana Dio, la plej juna el la Dioj. Jezuo venis 27 jarojn post la starigo de la templo. Sed ĉio-ĉi estas tiel ne certa ke oni eĉ ne scias ĉu la konstruaĵo starigita de Agrippa estis templo aŭ ĉef-halo de la termoj de li konstruigitaj malantaŭ ĝi. Oni ankaŭ dubas ĉu ĝi estis rondforma kaj oni opinias ke ĝi ricevis komunan formon, same kiel ĉiuj aliaj Romaj Temploj, nome rektangulan.

Sed ĉi-tiu unua konstruaĵo, kiu plej longe kaj bone estis daŭranta dum jar-

centoj, nur daŭris 1347 jarojn. Ne helpis tio, ke origine estis dediĉita al Zeŭso, Dio de la fulmoj, ĉar unu el ili falis sur ĝin kaj frapis la sceptron inter la manoj de Aŭgusta statuo: ĉu eble la Tondrulo jaluzis pri la nova Potenculo? Alia fulmo svingita el la ĉielo, dum regado de l' bona Trajano, okazigis brulegon kaj la konstruaĵo tiel estis difektita, ke la nova imperiestro Adriano decidis ne nur rebonigi, sed eĉ refari ĝin. Ja ĉi-tiu nova templo, ĉiam antikva ĉar ĝi datumas de l' 110^a jaro post Kristo, survivadis ĝis hodiaŭ, je kondiĉoj mirinde persistemaj, kiuj estus vere perfektaj se estus mankinta la fiagado, ne de la tempo, ĉiam respektama tion multe kiom kalumnii, sed de la homo, kiu el ĉiuj blindaj kaj brutaj fortoj ja estas la plej malsaga kaj malbona.

Arkitekta sorĉaĵo. La nova Adriana konstruaĵo estis afero ne nur belega sed nova. Tiam unufoje okazis ĉe la arkitekta arto — pri kiu imperiestro Adriano estis kaj juĝis sin mem kompetenta — ke ronda spaco tiel ampleksa estis maltime kovrita per volbo kun diametro de 43 m.oj kaj duono. Neniam pli simplajn rimedojn oni uzis por la atingo de tiel grandioza rezultato.

Por ricevi ideon pri la mirinda harmonio de ĉi-tiu konstruaĵo sufiĉas pensi ke la diametro de la cilindro egalas la alton de la pavimo al la kupola pinto, kaj ke ĉi-tiu alto dividiĝas laŭ egalaj partoj en la cilindro kaj en la kupolo. Ankaŭ ĉi-tie, kiel same en la ĉef-verko de l' kristana arto, nome en Sankta Petro, la eksterordinara harmonio de la linioj

kaj de la poporcioj tiel efikas, ke oni perdas la senton pri granda, tamen estas sciata ke la spaco entenata inter la kurbajoj de la cilindro kaj de la kupolĉapeto povas enteni laŭlonge kaj laŭlarĝe la katedralon de Kolonjo. Alia trafa artifiko estis lumigo de la templo nur per lumo pluvanta el alto tra ronda truo, havanta 9 metrojn de diametro, lasita en la mezo de la kupolo, tiel ke la bela sunlumo egale etendiĝas ĉiuflanke. Dikeco de la cilindro estas 6 metrojn kaj en ĝi malfermiĝas sep niĉoj garditaj de du kolonoj kaj du pilastroj el multekostaj marmoroj; la intermezaj spacoj, funkciaj kiel surtenaĵoj de la kupolo, estis kaj estas ornamitaj per niĉetoj en kiuj, same kiel en la niĉoj, oni gardis bronzaĵajn statuojn de la Dioj. La plafonon disdividas kvin vicoj da kvadrataĵoj, iam tegitaj per orumita bronzo, malgrandigantaj laŭ alto per perspektiva impreso, tiel ke la volbo aperas, laŭ kalkulita optika ŝajno, des pli malpeza kaj aera ĵu pli alte oni ĝin rigardas. Ne malpli luksega la konstruaĵo estas ekstere: la vestiblon, al kiu oni aliris per kvin ŝtupoj, nun malaperintaj, ornamas 17 monolitaj kolonoj el roza kaj griza granitoj, glataj, kun artplenaj kapitejoj kaj bazo, el blanka marmoro, je cirkonferenco da 4.50 metroj, lokitaj 8 antaŭe, la ceteraj 8 aranĝitaj laŭ 4 vicoj por formi tri transeptojn, el kiuj la meza kondukas al la impona, masiva, multpeza bronza pordo (Pio IV^a). La ĉarponenton de la tegmento formis traboj el orumita bronzo, kaj tegoloj, same el orumita bronzo, tegis la vestiblon kaj la kupolon.

La homo - la malamiko! — Jen laŭ grandaj trajtoj la monumento, kiun, firme staranta, vere providenca destino konservis al ni. Nek la enfluadoj de la Tibro — skribis Gregorovius — ankau nun-

tempe frapantaj de tempo al tempo ĝian bazon, nek la vintraj pluvegoj, kiuj tra la kupola truo frapas la malaltigitan marmoran pavimon kaj kolektiĝas en subteraj kanaloj, povis skui la firmegan konstruegajon. Tion ja ekprovis la homo, sed Vizigotoj kaj Vandaloj kontentigis, mire milde, forporti la multekostajn tegajojn metalajn kaj marmorajn de la muroj, de la volbo kaj de la altaroj. Se plue ĝi estus falinta en la civilajn manojn de la samtempuloj, dum la mezepoko, ĝi estus iĝinta kastelo aŭ fortikaĵo de ia feŭdulo, tiel same kiel okazis al aliaj famindaj kaj respektindaj ejoj, kaj do substarantaj al la aĉaj sekvoj de la homa interbatalo. Sed feliĉe, baldaŭ la nova religio de Kristo aligis al sia protektado la nekompereblan munumenton kaj estas gloro por papo Bonifaco IV^a la penso reuzi la fermitan kaj forlasitan templon, kaj sukceso ricevi de Jokus, imperiestro de Kostantinopolo, permeson ĝin sanktigi al nova triumfanta kulto (13 de Majo 610). Oni ĝin dediĉis al Virgulino Mario, tiamaniere anstataŭinta la grandan Patrinon, paganan Cibelon, kaj al ĉiuj martiroj, tial anstataŭintaj ĉiujn Diojn (*Santa Maria ad Martyres*). Oni rakontas, ke papo Bonifaco alportigis el katakomboj en la resanktigitan templon pli ol 38 ĉarojn da relikvaĵoj de Sanktuloj, sed fidindaj arkeologoj kiel Marucchi [elp. Maruki] opinias ĉion-ĉi neversimila, ĉar la grandaj el-tombigoj komenciĝis multe poste.

« *Salve ho vi, bona* » — Kiam ĵus elirintaj el barbara eco reffloris ĉe ni arto per belajoj de Renesanco kaj de XVI jarcento, tiam niaj granduloj de la du oraj epokoj, mirfrapitaj rimarkis la mirindan majstrecon per kiu oni konstruis la volbon de la Panteono. Antaŭe Bramante, poste Buonarroti, por atingi kaj eĉ superi la antikvan sorĉaĵon, elpen-

sis la multimegan projekton ŝvebigi la konstruegajon de Agrippa, kune kun ĝia mirinda kupolo, kvazaŭ krono, sur la granda templo per kiu ankau la Papeco intencis konkuri kontraŭ la plej famaj memorajoj de la paganismo. Kaj la, dia Mikelangelo sukcesis realigi la projekton, kiun oni opiniis freneza, rekonstruante super la papa altaro en la preĝejo de l' princo de la Apostoloj, je alto de m. 49 al m. 119, cilindron kaj volbon de la Panteono laŭ iliaj preskaŭ identaj proporcioj. La nomo de Bernini, eterne kunigata je tiom da Romaj belajoj kaj grandaĵoj, ne ricevos tamen troan honoron pri la Panteona historio. Li estis la arkitekto kiu, laŭ malfeliĉiga ordono de papo Urbano VIII, senvestigis la vestiblon de l' bronzo por fondofari pafilegojn poste lokitaj en Kastelo St. Angelo (*quod non fecerunt barbari... fecerunt Barberini*) kaj, kiam papo kaj artisto mem volis, kiel kompenso al la malbonfaro, almeti ion alian, ili kulpigis pri plua profanaĵo: nome ili donis al la templo, nesuperebla laŭ liniharmonio, du mokindajn sonorilturojn, kiuj starigitaj ambaŭflanke sur la triumfa vestiblo, al granda Bernini mem ŝajnis kvazaŭ du « azenoreloj ». La spirita memkritiko parte pardonigas al li karikaturan

neklarigeblan eraron.

Tamen la nerigardindaj oreloj staradis ĝis jaro 1882^a, kiam ili renkontis malŝaton de Baccelli, tiam je unua fojo ministro de publika instruado, kiu trafe interpretis sian taskon laŭpostenan: forigi azenorelojn.

La Registaro de nova Italio ne povis plibone inspirigi, kiam la sorĉan konstruaĵon, respektitan de la tempo detruema kaj de la homo rabema, tutmondan mirindajon (Goethe ĝin rigardis kiel « verko plej granda laŭ interna granda » — Protestanto Gregorovius benis memoron de l' Papo ĝin konservinta — Stendhal en la Panteono demandis al si: Ĉu ne ĉi-tie estas la superbela?) igis Sanktejo de la Regoj de Italio.

Mi komencis dirante ke kun Margareto el Savojo eniris en la Panteonon la Reĝa gracio kaj apudigis al Gloro kaj Forto de Reĝo batalema kaj Reĝo bona. Sed unua Reĝino de Italio trovis ankau en la granda templo la artiston de ĉiuspecaj graciaĵoj kaj belajoj, tiel ke en sia ripozejo, ŝi elsentos eterne voĉon de la Poeto: « Salve, ho bona, ĝis kiam la fantomoj de Rafaelo, dum puraj vesperoj, elflugos de Italio ».

El *Domenica del Corriere* trad. M. Arabeno

ASSOCIAZIONE NAZIONALE FERROVIARI ESPERANTISTI

TORINO — VIA NIZZA N. 12

Comunicato N. 20.

ATTI UFFICIALI

★ Tutte le Associazioni Esperantiste Italiane, sedenti in centri ferroviari di qualche importanza, e non ancora sedi di «Gruppo», sono vivamente pregate: a voler segnalare il nome di ferrovieri esperantisti e simpatizzanti onde affidare loro il compito di rappresentante locale dell' A. N. F. E., in relazione alle pratiche che si stanno svolgendo presso l' Ufficio Centrale del Dopolavoro ferroviario, per l'insegnamento dell' Esperanto.

★ Il Gruppo di Roma ha comunicato i nomi degli eletti alle cariche del Consiglio Direttivo per l'anno 1926, e cioè: Presidente: Di Demetrio prof. Francesco, Via Zara 219, tel. 32-791 — Segretario: Blasimme rag. Ascenzio — Consiglieri: Barchiesi-Faini dott. Vortunno, Filippi rag. Ermano, Meccheri comun. Egidio,

★ Il Consiglio Direttivo del Gruppo di Napoli è stato costituito come segue: Presidente: Cappabianca rag. Fortunato — Segretario: Speranza Pasquale — Consiglieri: Colella ing. Guido, Graziano Umberto, Palumbo ing. Alberto.

★ L' egregio consocio sig. Giacomo Rose del Gruppo di Trieste ha ottenuto testè la nomina di Insegnante della Cattedra Italiana ed è stato ammesso a far parte dell' Istituto Regionale di Esperanto della Venezia Giulia. Sentiti rallegramenti.

ENLITIĜI NE VESPERMANĜINTE

(Monologo de G. CARNECCHIA)

Mi memoras kvazaŭ estus nuntempe. Mi kaj mia fratino Klementino estis jam ĉe tablo atendente vespermanĝon. Dum la poto fritis gaje sur la tripiedo, bandagita per malkvieta flamo kraketanta, ni du, jen starantaj sur la seĝoj, jen kun la ventro sur la tablo kaj la kruretoj nudaj aeren, spegulis nin en la brila kulero, ŝtelis al ni reciproke la florpentritan teleron, aŭ interŝanĝis grimacojn tra la botelo de l'akvo, larĝigante senkompate la buŝon per la malgrandaj fingroj.

Fine alvenis la ovofritajo. Ni sidigis, kvietaj kiel oleo, nur rigardante, sen palpebrumo kaj larĝbuse, la tranĉvojon de tranĉilo kiu partigis la kunpanaĵon kaj kalkulante pri la ovajpeco, kiun ni povus proksimume ricevi. — Post partigo de la ovofritajo, oni servis unue nian avinon, poste nian panjon kaj Klementinon; oni servis laŭage, kaj mi, la plej frandema, estis bedaŭrinde la plej juna. Sed tiufoje, ne nur mi ne estis unue servita: mia telero eĉ restis tute malplena. Dum la aliaj manĝis trankvile, mi devis kontentiĝi rigardi la hirundojn kaj la gigantajn lipharojn de du hinaĵoj fiŝkaptistoj pentritaj sur la telerfundo, tamen esperante ke iu kompato pri mia malfeliĉo; sed la forkaj jam de longe resonigadis la telerojn, la manĝajo estis preskaŭ finiĝonta, kaj neniu sin okupis eĉ iomete pri mi. Tiam mi ekplilongigis la buŝeton, surviŝis la okulojn per mandorsoj kaj komencis singulti mallauĉe; ... kaj post malapero de la lasta tranĉajo el la telerego, mi falis en bruegan plorekspuldon.

— Kion havas la sinjoreto por plori? — diris mia avino, provante depreni miajn

manojn el la okuloj. — Pli forta plorndo fermis mian buŝon kaj, ne povante ion diri, mi kolerete kubutbatis mian teleron, kiu iris puŝegi la lucernon. Mia avino tiam, vidante la teleron malplena, diris al mia panjo:

— Manjo, vi ne donis al la knabeto lian parton.

— Mi scias, mi scias; kiam li estos lerninta elparoli *pasko*, tiam ni ankaŭ donos vespermanĝon al li. Ĉu oni ŝercas? Jen li estas granda kaj dika, eĉ kun kvar jaroj sur la ŝultroj, kaj li ne kapablas diri *pasko*!

Pasko! doloriga vorto kaj samtempe objekto de tiom da sonoj. Mi ekmalvarmigis; kaj apogante la kubutojn sur la tablon, daŭrigis miam tutgorgan ploron.

— Li ellernos ĝin, — diris la avino kortuŝite — pardonu al li tiun ĉi fojon; morgaŭ se li ne povoscios eldiri la vorton, tiam...

— Ne, ne; ne genu min; estas senutile; — respondis mia patrino — nun li ne plu meritas kompaton. Se li daŭras tiel, vi vidus kio plie okazos al li.

Mia patrino ne kutimis komplimenti; miaj kvarjaraj ŝultroj tion bone sciis: tial mi ekpenis plori kiel eble plej mallauĉe, kaj, dume, inter la singultoĵoj kaj la larĝoj, spronfrapita de la apetito, mi provadis elparoli la fatalan vorton.

Ekzerciginte dum kelkaj minutoj, mi levis la vizagon tute malsekan je larĝoj, kaj inter la plorskuoj, kun la fingroj en la buŝo pro honto, mi diris ke mi kapablas elparoli la vorton.

— Ĉu vi scias elparoli ĝin? — diris mia panjo. — Ĉu vere?

Mi kapjesis singulte.

— Bone; se vi kapablas, formetu la

manojn el la buŝo, purigu bone la vizagon, kaj eldiru la vorton.

Mia avino prenis mian kapon, surviŝis mian vizagon per la rando de sia antaŭtuko, tiel forte ke ŝi minacis depreni mian nazon, kaj:

— Nu do, knabeto, eldiru *paskon*. — Mi diris por rememorigi tion al mi.

Tiu vorto bruligis mian langon: mi estis eldironta ĝin; sed mi faris same kiel oni estas saltonta foskavon kaj timante fali en ĝin, oni revenas malantaŭen.

— Nu do! ĉu mi atendu vin plie? ĉu mi havigu al vi kaleŝon?

Vidante ke mi ne havas tempon por perdi, mi pensis iomete... kaj...

— *Paffo!* — mi eldiris rapide... kaj

rekomencis plori senespere, kompreninte ke mi estis solene fiaskinta, malgraŭ la avina instruo kaj mia antaŭpreparo.

— Brave! brave! la sinjoreto estas vere brava! kaj li eĉ havas la senhontecan diri al ni, ke li estas lerninta ĝin! Azeno! levigu tuj, kaj iru enlitiĝi! — tiel diris al mi mia patrino, kun timiga rigardo, kaj montrante per nervema fingro la pordon de mia apuda dormoĉambro.

Mi turnis la ŝultrojn, apogis min al la seĝodorso, lasis min gliti ĝis la pavimo, kaj ekmarŝis al mia lito dissemante dumvoje serion da ho! ha! hi! al kio Klementino, senkompate kaj saltetante sur la seĝo, faris eĉon, imitante miajn kriojn plenbuŝe. *El la itala trad. F. Cesarini*

INTERNACIA SCIENCA ASOCIO ESPERANTISTA

Metodo de propagando en la Sciencia kaj Teknika Gazetaro

La Internacia Sciencia Konferenco de Parizo (Majo 1925) rekomendis klopodi por ke la sciencaj kaj teknikaj Revuoj de ĉiuj landoj publikigu esperantajn resumojn de la artikoloj redaktitaj en naciaj lingvoj. Je la monato de Oktobro 1925, la Internacia Kongreso de la Teknika Gazetaro, sidanta ĉe Parizo, esprimis la saman deziron.

Ĉar estas ofte malfacile sukcesi, kiam oni nun petas tion de la Revuoj, jen alia pli simpla metodo, kiu estos eble pli afable akceptata.

Tiuj resumoj estos utilaj al la alilandaj legantoj de la Revuoj, sed ankaŭ, kaj ĉefe, al la alilandaj samfakaj Revuoj, kiuj, per ili, povos publikigi resumojn de la plej interesaj artikoloj, kaj konigi al siaj legantoj la verkojn de iliaj alilandaj kolegoj.

Por atingi tiun celon, sufiĉas ke la resumoj de ĉiu numero estu publikigitaj daktilografe sur aparta folio, kaj sendataj al ĉiuj samfakaj Revuoj alilandaj.

Ĉar sufiĉas du paĝoj, kaj ĉar la nombro de la samfakaj Revuoj ne estas granda (eble maksimume cent), la elspeso povas esti facile pagata de ĉiu Revuo, eĉ ne grava.

Direktoro de Revuo, kiu estos ricevinta kelkajn tiajn resumojn de diverslingvaj samfa-

kaj kolegoj, komprenos utilecon de tiu metodo — kaj de Esperanto —; li aplikos mem la metodon, kaj verŝajne fariĝos propagandisto de nia lingvo.

Sekve la esperantaj Societoj de Specialistoj, la Naciaj Societoj de propagando, la naciaj Grupoj, eĉ ĉiuj samideanoj, devus agadi tiumaniere koncerne la teknikajn Revuojn, al kiuj ili povas sin turni; ili havos kelkajn ŝancojn de sukceso. Komence ili proponos traduki mem la resumojn; aliparte S-ro Kamaryt iniciatis jam tiun proponon, kreante sciencan sekcion en la Ĉeĥoslovakia Societo por fari tiajn tradukojn. Tio estus interesa kaj instrua laboro por la lokaj Grupoj, kies kunsidoj estas ofte nemulte interesplenaj.

Oni, se eble, komencu tiun agadon en la radiotelefona gazetaro, kie nun nia propagando prosperas; sed ĝi estu ankaŭ provita en la aliaj teknikoj.

Pri la teknikaj terminoj, jam multaj troviĝas en la naciaj vortaroj de la kutima lingvo, aŭ en la *Enciklopedio Vortareto* de Verax; aliparte, lanokaze oni uzos la terminon uzitan en iu el la ĉefaj naciaj lingvoj, substrekante ĝin kaj aldonante inter krampoj la naciecon de la lingvo.

◦ ◦ TREDICI ANNI DI PROPAGANDA ESPERANTISTA NEL TRENTINO ◦ ◦

Relazione orale fatta del Presidente della Società Esperantista Trentina, signor GIOVANNI MARCHEITL, in occasione dell'assemblea generale ordinaria della stessa, tenuta in Trento il giorno 26 novembre 1925.

(continuazione, vedi n. precedente)

Verso la costituzione ufficiale.

Nel marzo o nell'aprile 1914 a cura dell'Avv. Peratoner fu approntato lo statuto sociale che poi con mandato della nostra assemblea fu presentato, per l'approvazione, alla locale autorità politica. Il 25 marzo vi fu un convegno a Rovereto fra samideani di Trento e di quella città. Nell'aprile dello stesso anno fu lanciato un appello agli esperantisti d'Italia e dell'estero, perchè ci fornissero giornali, cataloghi e prospetti per una pratica propaganda.

Frattanto la I. R. Luogotenenza d'Innsbruck ci respingeva il nostro statuto sociale con le seguenti due motivazioni: « Anzitutto perchè l'Esperanto era da considerarsi un «gergo» e non una lingua, poi perchè la denominazione della nostra Società era: « Società Esperantista Trentina » e secondo il concetto austriaco in Austria non esisteva alcuna provincia denominata Trentino ». L'atto ufficiale fu intimato al nostro Presidente che, sentendosi offeso come italiano e come esperantista, compilò subito un'energica protesta che venne poi pubblicata sull'*Alto Adige*. Il giorno che seguì tale pubblicazione fui invitato in polizia per darne « ragione »..... e le ragioni le diedi e in modo tale che dopo aver intavolata una discussione etimologica sulla nostra desiderata denominazione e aver tenuto una specie di conferenza sull'Esperanto, finii col far diventare, se non esperantista, per lo meno simpatizzante quell' I. e R. Commissario, che appunto mi sottoponeva all'interrogatorio, e che, se non mi sbaglio, si chiamava Dr. Kravogel.

Prima che oltrepassassero i 14 giorni a noi concessi per il ricorso contro la decisione dell'I. R. Luogotenenza, ci convocammo per decidere in merito. Che babelle!!! I più sovversivi proponevano di continuare la nostra propaganda senza

statuti e senza regolamenti e così infischiarne solennemente e della Polizia e della Luogotenenza; i più moderati proponevano che al nome Trentino venisse sostituito quello di Trento; chi suggeriva le più strambe denominazioni. Finalmente l'Avv. Peratoner fece una proposta che accontentò tutti -- non per nulla egli copriva la carica di Presidente della Camera degli Avvocati di questa Regione -- e cioè quella di denominare il nostro circolo... « Società Esperantista costituita nel territorio giurisdizionale de Tribunali di Trento e Rovereto ».

A unanimità fu accettata tale proposta, e quindi l'avvocato degli esperantisti presentò formale ricorso....

La guerra.

Alla fine di luglio del 1914 ci riconvocammo per prendere altre deliberazioni circa la nostra propaganda, ma la imminente dichiarazione di guerra con la Serbia parzialmente ci aveva sbandati. In quel periodo cessarono anche le nostre corrispondenze con i samideani delle vallate, con le altre provincie d'Italia e con l'estero. — Gran parte dei nostri samideani furono mobilitati. Tuttavia, ad onta dell'elettricità che in quei giorni regnava a Trento, il nostro presidente, insieme con la sua signora, e il nostro vicepresidente partirono alla volta di Parigi, per prender parte al X Congresso Internazionale di Esperanto che ai primi di agosto doveva aver luogo nella capitale francese. Giunti però a Parigi, in seguito alla dichiarazione di guerra dell'Austria alla Francia, dovettero annunciarsi subito a quella questura. Il Cav. Gerloni si annunciò anche come volontario nella Legione Straniera, ma ad onta dell'appoggio avuto da un colonnello russo, suo conoscente, prevalse il parere contrario di quella questura che erroneamente considerava il Cav. Gerloni persona di sentimenti non convenientemente conosciuti. Gli fu so-

lo concesso di andare a Lione e da lì in Italia. Giunto però a Lione fu arrestato, ma in seguito all'intervento di influenti amici del luogo, fu tosto rilasciato. Riparò in Italia ove a Milano s'imbattè nel suo amico personale Cesare Battisti, il quale, saputo che il Cav. Gerloni ritornava a Trento, gli consegnò degli opuscoli di propaganda inneggianti alla guerra. Ad Ala la Polizia austriaca gli fece una perquisizione, lo spogliò perfino nudo, senza però trovare il corpo del « reato », poichè fra Peri e Ala gli opuscoli avevano preso un'altra via. Dopo un brevissimo soggiorno a Trento, andò a Gorizia, e da Monfalcone si recò a Verona, dove un qualche mascalzone lo segnalò alla polizia quale austriacante. Venuto a conoscenza della cosa uno suo amico, il farmacista Frizzi — tenente dei garibaldini — elevò energica protesta, in seguito a che non fu più pedinato. Da Verona passò a Firenze dove fece domanda per essere arruolato nella Legione Trentina, ma in considerazione della sua tarda età (aveva allora ottanta anni) la sua domanda non fu accolta. Da Firenze andò a Roma e nell'ottobre del 1917 si portò a Motola presso i suoi parenti, dove il 13 febbraio 1918 morì. La sua salma sarà trasportata a Trento nella prossima primavera.

L'Avv. Peratoner, invece, e la sua signora, furono a Parigi arrestati e solo dopo un certo periodo poterono, facendo un lungo e doloroso pellegrinaggio attraverso alla Francia, fino a Lione, passare in Italia e quindi far ritorno a Trento. L'Avv. Peratoner, nonostante un continuo pedinamento da parte della polizia austriaca, riprese, come in tempo di pace, la sua opera altamente benefica in favore dei poveri della città, poichè per la fiducia dei suoi concittadini, egli copriva importanti cariche pubbliche, fra cui quella di presidente della locale Congregazione di Carità. Questa fiducia, la sua anima che vibrò sempre italianamente, il suo forte carattere che gli proibiva di accettare imposizioni da alcuno, fecero sì che un giorno accadde ciò che egli con mirabile tranquillità si attendeva. Fu arrestato, e sotto l'accusa di « traditore » condotto nel Castello del Buon Consiglio,

dove i suoi famigliari il giorno 3 ottobre 1916, in un'angusta e umida cella, lo trovarono morto, su un misero giaciglio.

Illustrate le dolorose avventure dei due primi apostoli del movimento esperantista trentino, ritorno sulle orme della nostra storia.

Il 24 maggio 1915 finì collo sbandarci tutti: dopo tale epoca noi vedemmo esperantisti inquadrati nelle compagnie di disciplina, perchè designati dalla polizia, « politicamente infidi », ne vediamo nei campi dei « confinati », ne vediamo tra i profughi; vediamo i « politicamente infidi » darsi prigionieri sulla fronte russa, e nella lontana Siberia organizzare dei regolari corsi di Esperanto; e allorquando la Delegazione Italiana provvide per il loro « rimpatrio », li vedemmo issare per la prima volta, in quelle lontane e sconfinite steppe, il tricolore, simbolo della Patria che stava per unificarsi, e issare la nostra gloriosa verde bandiera, simbolo della nostra fede. Li vedemmo negli ospedali civili e militari, nelle prigioni, nei concentramenti studiare e leggere Esperanto; studiare e leggere Esperanto nelle trincee austriache dove si attendeva il « colpo » per darsi prigionieri, nelle trincee italiane dove si attendeva ansiosamente il comando per la « marcia su Trento ». In Italia, in Austria, nella Russia dello Zar prima, nella Russia dei Soviet dopo, i samideani trentini continuano nella loro propaganda... mentre il loro statuto sociale attendeva, per conseguire la sua definitiva approvazione, che il tricolore sventolasse sulla vetta del Brennero. (continua)

EDZIGO. — La 20-1-1926, S-ro Palmiro Lindaver, fervora membro de Udine'a Esperanto-Grupo, edzigis kun F-ino Adele Bruda. Koraju bondezizojn.

FUNEPROJ

Nia tre fervora kaj tre agema samideano Prof. Rag. Ermanno Filippi el Roma havis la malfeliĉon perdi sian amulan Patrinojn s-ino Clotilde de Janni vid. Filippi.

Al samideano Pietro Bertogna en Trieste mortis frato, kin estis membro de la tiea komerca ĉambro kaj estimata komercisto.

Al samideano Rag. Fida Cesarini el Potenza mortis bonpatrino s-ino Giulia Santoro vid. Barile.

La plej varmajn kondolencojn de la Revuo.

CATTEDRA ITALIANA DI ESPERANTO

(Istituto Linguistico Nazionale fondato nel 1912)

DIREZIONE: VIA DE' NERI 6, FIRENZE 18

ATTI UFFICIALI

— All'Istituto Regionale Lombardo ebbe luogo il 14 Gennaio l'inaugurazione del Corso Magistrale, guidato dal samideano Mainardi. L'Assessore della P. I. Gr. Uff. Prof. Gallavresi esaltò l'opera degli esperantisti e il Direttore dell'Istituto Cav. Dott. Monti illustrò la funzione altamente nazionale che si compie con la diffusione dell'Esperanto per l'emancipazione dell'Italia dal dominio delle lingue straniere, per la conservazione della cultura latina e per il maggior incremento dello studio dell'Italiano fra gli stranieri. Alla cerimonia erano intervenuti, oltre l'Assessore, i R.R. Ispettori Scolastici Prof. De Ritis, Cav. Froli, Prof. Paccagnella, Prof. Galli, l'Ispettore Capo delle Scuole Comunali Superiori Prof. Niccoli e il Cav. Prof. Fiori, Direttore Centrale delle Scuole Elementari di Milano. Il Generale Montezemolo, presidente della FEI, aveva diretto all'Assessore Gallavresi un telegramma di felicitazione per l'esempio nobilissimo che il Comune di Milano dà alle altre città d'Italia. Degna di lode l'opera del Cav. Prof. Gaetano Nobile, membro della Cattedra, Direttore nelle Civiche scuole di Milano, per la dotta e così convincente conferenza al Corpo insegnante della sua scuola che si è iscritta in massa al Corso magistrale di Esperanto.

— A Terni nelle aule delle Scuole Elementari è stato iniziato l'11 Febbraio un corso guidato dai docenti Sigg. Rag. Renato De Rossi ed Eraldo Francescangeli.

— I tre corsi diretti a Brescia del Samideano Gaetano Facchi al Circolo Filologico, alla Scuola Moretto ed il Corso Magistrale procedono regolarmente con interesse degli allievi i quali si sono messi di già in corrispondenza con esperantisti stranieri.

— A Torino tutti i Giovedì dalle 21 alle 22 nei locali dell'Associazione Esperantista si tiene un corso di conversazione guidato dall'Ing. Marcello De Balzac, Vice direttore dell'Istituto Regionale Piemontese.

— L'annunziata sessione di esami di grado superiore che doveva tenersi all'Istituto Campano il 4 Gennaio è stata rinviata ad altra epoca.

— A Ottaiano alla presenza del Direttore del R. Ginnasio Dott. Prevedello e di altre autorità si sono inaugurati il 14 Febbraio i nuovi corsi annunciati con pubblico manifesto. Dopo una conferenza del Prof. Cavallaro Saitta si distribuirono i diplomi ai vecchi alunni dei corsi precedenti.

— A Savona all'Università Popolare conferenza del P. Caroli.

— A Piacenza conferenza Caroli alla Camera di Commercio ed inizio dei nuovi corsi.

— A Venezia il 16 Gennaio si sono svolti gli esami degli iscritti al corso tenuto dall'Ins. Mazzariol.

— La Direzione ha stabilito l'istituzione di un « Ufficio centrale di bibliografia esperantista » affidandone la cura al Samideano Prof. Dott. Francesco Pizzi.

— Il Gruppo di Cremona ha generosamente inviato alla Cattedra un'offerta di cinquanta lire. Dell'atto nobilissimo si esprimono pubblicamente i sensi della più viva gratitudine. Un'offerta di dieci lire ha pure inviato Mons. Rotondo. Sentiti ringraziamenti.

FEDERAZIONE ESPERANTISTA ITALIANA

..... LIVORNO — Via Indipendenza N. 3

ATTI UFFICIALI

Sunto di deliberazioni del Direttorio:

— Prende atto della facoltà data dal *Presidente Generale di Montezemolo* di sostituirlo perchè gravemente malato, ma unanimemente respinge persino il pensiero di essere privato di sì prezioso capo ed affida al Consigliere anziano, Prof. Vivarelli cav. Aristide, l'incarico di farne le veci quando egli sia impedito. Si compiace quindi di notizie pervenute circa il miglioramento dell'annato infermo.

— Conferma la concessione fatta dalla Presidenza di fare inviare ad ogni aderente che abbia dato almeno lire tre alla F.E.I., il numero della *Revuo* che riporta la sua adesione. Gli servirà da tessera e di mezzo di cultura e di propaganda della pubblicazione che è il pernio del nostro movimento nazionale.

— Conferma e nomina vari *Delegati* sempre nell'intendimento che la loro opera serva a coadiuvare e coordinare quella dei gruppi o di samideani isolati e facilitare comunicazioni della F.E.I. con la stampa ed autorità e circoli di cultura.

— Consiglia loro di citare sempre la professione degli aderenti ed il numero di abbonamento precedente, se si tratta di U.E.A. e di I.E.R.

— Si compiace della risposta 1053, del 23 Gennaio, data dall'*Opera Nazionale del Dopo Lavoro* (Via Lucina 17 Roma), dichiaratasi sensibile all'offerta di grammatiche ed altri scritti esperantisti, riservandosi di esaminare la possibilità di provvedere all'insegnamento dell'Esperanto agli operai come occasione di perfezionamento nella propria lingua e di ginnastica intellettuale.

— Invita gl'*Istituti Regionali*, i *Gruppi* ed i *Samideani* a facilitare in ogni modo i nobili propositi di detto Ente ed estendere anche alla *Gente di Mare* le loro generose attività. Con visite a bordo, invito a proprie riunioni e dono di pubblicazioni si potrà esercitare azione di o-

spitalità che è di conforto a chi deve lavorare lungi dalla famiglia. Ciò in conformità ai voti promossi da samideani di Trieste e Venezia al X Congresso, comunicati testè alla Direzione Generale della Marina Mercantile, circa la Università Marista Esperanta Ligo, che intanto fa capo alla F.E.I.

— Plaude all'azione che l'*Assoc. Naz. Ferrov. Esp.* svolge in analogo senso per il Dopo Lavoro Ferroviario ed ai Samideani Cesarini, Palermo, Caico, Benicivenga, Zacchè, Spotti e Managlia per la loro attiva opera in relazione alla *Stampa* ed alla propaganda.

La *Gente di Mare e la Lingua Ausiliaria*. Il Cap. Ciro Mirinelli, Segretario Generale della Associazione Marinara Fascista, ha scritto, il 17 corr., come segue alla Segreteria della Federaz. Esperantista Italiana, la quale aveva comunicato la deliberazione del X congresso dei cultori della lingua ausiliaria, a favore della Gente di mare e donate pubblicazioni che facilitano l'apprendere detto mezzo di intercomprendimento:

« Grazie del gradito omaggio della Federazione Esperantista Italiana, alla quale invio i fervidissimi auguri della Famiglia Marinara.

« Seguo, da anni, con viva simpatia, l'attività di codesta Federazione e conosco ed apprezzo l'opera che il Comandante Alessio ha svolta per favorire una maggiore diffusione della lingua ausiliaria fra la gente di mare.

« Noto con vero piacere il sicuro affermarsi del nobilissimo movimento che, ricomponendo ad unità pre-babelica il troppo vario linguaggio dei popoli, sarà il primo, e certamente il solo, ad abolire praticamente le barriere internazionali.

Al degno Presidente Marchese Carlo Cordero di Montezemolo ed a Lei il plauso ed il cordiale saluto della gente di mare ».

III. Nota di adesioni per il 1926

(Dal 16 Dicembre 1925 al 30 Gennaio 1926)

	F.E.I.	I.E.R.	U.E.A.
Ciribini Angelo, Milano	L. 6	—	—
Piatti Ippolito, id.	» 6	10	—
Tanzi Rag. Giovanni, id.	» 6	—	—
Kostenholz D.r Michele, id.	» 6	—	—
La Pila Capom. Luigi, id.	» 6	10	—
Filippetti Dott. Angelo, id.	» 6	10	—
Plonskier Ing. Michele, id.	» 6	10	—
Duchini Prof. Emilio, id.	» 6	10	—
Merlo Iole, id.	» 6	10	—
Valenzani Elisa, id.	» 6	10	—
Girola D.r Giovanni, id.	» 6	10	—
Nanni Ing. Otello, Livorno	» 10	10	—
Palermo Rag. Calogero, Camicatti (Girgenti)	» 2	10	30
Alberto Alessio Comand., Roma	» 15	10	—
A. Pernstich, Bolzano	» 10	—	—
Pasquale Catanzariti, Reggio C.	» 15	10	—
Ferraris Giovanni, Alessandria	» 15	10	—
Tellini Prof. Achille, Bologna	» 10	10	D
Mondini Cav. Alessandro, Rovereto	» 10	10	30
Sig.ra Mondini Adelia, Rovereto	» 10	—	—
<i>Gruppo di Ottaiano.</i> Oltre alla prima quota per la F.E.I. pubblicata nel n. di Dicembre, i seguenti Soci, hanno contribuito per L. — 170 30			
Ammirati Mario *, Buscemi Franco, Campagnuolo Prof. Ernesto, Catapano Teodoro, Ins. Sig.ra Maria Cavallaro Mascia, Prof. Francesco Cavallaro Saitta *, Cepparulo Luigi, Cirigliani Nicola *, Cocco Francesco *, Crescenzi Luigi *, Curcio Pasquale *, Farinelli Pasquale, Frallicciardi Vincenzo *, Granato Romolo *, Jannone Emilio *, Manzo Leonida *, Sig.ra Maria Mascio, Mignone Vittorio *, Moccia Vincenzo, Montanini Luigi, Nappi Giuseppe, Paternò Aldo, Pisacane Carlo *, Racconto Andrea *, Ranieri Ersilio, Sodano Giuseppe *, Torino Carmine *, Sig.ra Rosalia Ugliano e Varone Giuseppe *			
Il 23 dicembre sono pervenute dal Prof. Koch L. 300,00 corrispondenti all'avanzo in L. 904,75 della Gestione 1924-25 della Federazione meno il disavanzo del Comitato per il Congresso di Bari in L. 514,75, come dai documenti depositati in Segreteria.			
Gaetano Facchi, Brescia	» 15	10	100
Sig.ra Angela Bassi, id.	» 6	—	—
Sig.ra Zaini Iole, id.	» 6	—	—
Dante Bravo, id.	» 6	—	—
Sig.ra Maria Banchetti, id.	» 6	—	—
Boccardi Giuseppe, id.	» 6	—	—
Geom. Lorenzo Giuseppe, id.	» 6	10	—
Sig.ra Olimpia Panazzo, id.	» 6	10	—
Andrea Pedrali, id.	» 6	—	—
D.r Rag. Guido Poli, id.	» 6	—	—
Rag. Ciro Menotti, id.	» 6	10	—
Sig.ra Maria Truzzi, id.	» 6	—	—
Rev. Don Arrigo Bajetti, id.	» 6	—	—
Sig.ra Ermelinda Bordogna, id.	» 6	—	—
D.r Antonio Cottinelli, id.	» 6	10	—
S.ra Lyda di San Lazzaro, id.	» 6	—	—

Avv. Cav. Carlo Federico Papa Potenza	L.	6	—	—
Sig.ra Anna Maria Prandelli, id.	»	6	—	—
Sig.ra Giuseppina Bellotti, id.	»	6	—	—
Roberto Cortesi, id.	»	6	—	—
Sig.ra Ester Pellizzari, id.	»	6	—	—
Sig.ra Camilla De Retti, id.	»	6	—	—
Sig.ra Gisella Loda, id.	»	6	—	—
Sig.ra Teresa Mazzucchelli, Trieste	»	6	—	—
Carlo Simonis, id.	»	15	—	—
Piombello Mario, Milano	»	6	—	—
Mainardi Giovanni, id.	»	6	—	—
Bencivenega Barbaro Aless. Civitavecchia	»	15	10	—
Manili Nazareno, Mascioni	»	2	10	30
Circolo Militare di Livorno	»	5	10	—
Rag. Calogero Palermo, Camicatti	»	8	10	—
Ins. Mirza Marchesi, Padova	»	10	10	30
Cesarini Fidia, Potenza	»	5	10	30
S.ra Milly Witz, Prague (Cecos.)	»	—	15	—
Giocoli Prof. D.r Giuseppe, Potenza	»	5	10	30
Montella D.r Giulio, id.	»	5	10	—
Bohicchio Giovanni, id.	»	5	10	—
Labelia D.r Matteo, id.	»	5	10	—
Tedeschi Sig.ra Lucia, id.	»	5	10	—
Gibilisco Paolo, id.	»	5	—	—
Lagnardia Emilio, id.	»	5	—	—
Murro Luigi, id.	»	5	—	—
Leone Sig.ra Rosa, id.	»	5	—	—
Longo Vincenzo, Verona	»	5	10	30
Morandini Cesira, id.	»	5	10	30
Vaona Cav. Avv. Attilio, id.	»	15	10	30
Reni Rag. Amerigo, id.	»	10	10	30
Ballarini Zeno, id.	»	5	10	30
Vaona Maria, id.	»	5	—	—
Tedesco Rag. Aldo, id.	»	5	—	30
Merlo Carlo, id.	»	5	—	—
Perinelli Eloisa, id.	»	5	—	30
Travaglino Giovanni, id.	»	5	—	30
Piorentino Fiorentini, id.	»	—	10	—
Rag. Cappabianca Fortunato, Napoli	»	10	10	30
Gallice Giulio, Novara	»	15	10	—
Noiz Eugenio, id.	»	10	10	—
Stroppiana Giacomo, id.	»	10	10	—
Castelletti Gaudenzio, id.	»	10	10	—
Carlo Rolandi, id.	»	10	—	—
Porro Aldo, Livorno	»	3	—	—
Rossetti Alfredo, id.	»	3	—	—
Migri Renato, id.	»	3	10	—
Starnini Vittorio, id.	»	3	—	—
Corti Luigi, id.	»	3	—	—
Rossetti Licurgo, S. Giov. Vald.	»	3	—	—

(*) Abbonati alla *Revuo* personalmente.

Guarigione del Presidente. Al momento di stampare il presente la F.E.I. comunica che il Suo Presidente è in via di piena convalescenza, il che rincuora tutta la schiera dei pionieri del movimento italiano in questo campo di cultura, che egli con tanto amore dirige per il prestigio della nostra Nazione.

L' ATTIVITÀ ESPERANTISTA FUORI D'ITALIA

Argentina. I giornali di Buenos Ayres s'interessano del Congresso esperantista di Montevideo il quale apporterà un notevole vantaggio al movimento in tutta la repubblica, dato anche il favore della stampa.

Austria. A Vienna tre corsi organizzati dai Gruppi Danubio, Concordia e Giovanile, corso per insegnanti delle Scuole, corsi preparatori per gli esami di Stato. Altri corsi organizzati dalla Lega Esp. Cattolica e dalla Società Esp. Austriaca. A Voitsberg conferenza.

Bulgaria. Corsi a Belogradčik, Berkovica, Borisovgrad, Dorkovo, Kazanli, Kula, Loveč, Konstandovo, Orjahovo, Ortakoj Peštera, Plovdiv, Petrič, Razlog, Sliven, Vraca, Bešli, Čilnov, Sadovec, Sipka, Teliš, Tirnovo. Nuovi gruppi a Barkač, Borisovgrad, Orhane.

Cecoslovacchia. A Reichenberg diverse case commerciali s'interessano all'U.E.A. A Böhm Krumau gruppi di radio esperantisti, a Dol Kounice e Schönwald nuovi corsi.

Estonia. Convegno dell'Unione Esperantista a Tallinn.

Finlandia. Convegno del gruppo e fondazione di biblioteca Esp. a Laihia.

Francia. Corsi alla Scuola superiore commerciale di Clermont Ferrand, a Thiers, a Parigi. Articoli sul « Les dernières nouvelles » di Strasbourg.

Germania. Nuovi Corsi a Chemnitz, Kaiserslautern, Magdeburg, Oelsnitz, Pasing, Ronneburg e Stolpe Langenwolmendorf; feste esperantiste, conferenze e propaganda a Berlino, Bingen, Dresden, Enskirken, Halle, Mainz, Pirna, Plawen; articoli sull'esperanto in « Volksblatt », « Rheyolter Zeitung » e « Nece Pasinger Zeitung ». A Rhegolt nel Circolo di lettura cittadino ed in alcuni ristoranti si trova l'« Heroldo de Esperanto ».

Inghilterra. A Birmingham congresso dell'Associazione Esp. dei quacqueri, a Bradford il Lord Major s'interessa della diffusione dell'esperanto, a Sheffield conferenza all'Associazione operaia, a Londra convegno dell'Associazione Esp. Inglese, presieduto dal samideano Fyfe, redattore del « Daily Herald ». Conferenza sul valore pedagogico dell'Esperanto.

Jugoslavia. Festa esp. a Novi Said, corsi a Brčko e Sarajevo.

Litovia. Il Gruppo di Saločiai ha organizzato nello scorso anno 17 convegni e due feste ed ha acquistato 200 nuovi libri esperanto, a Biržai funzionano corsi per alunni del ginnasio con circa 60 partecipanti, a Kaunas corsi di esp. in tre lingue: lituana, ebraica e russa. Nuovi gruppi si sono fondati a Prienai e Šilva, conferenze e corsi a Panevėžys.

Olanda. A s'Gravenhage si è aperto un nuovo corso dopo la conferenza Isbrücker.

Polonia. Commemorazione di Zamenhof a

Boryslaw Tustanowice, Krolewska Huta, Warszawa, Katowice, conferenze a Krakow, Lublino, corsi a Sasnovice, Sosnowice, Lublino, articoli nel « Nastz Przegląd » e in altri giornali.

Romania. Corsi nel Liceo di Arad, al Gruppo femminile di Causani Noi, commemorazione di Zamenhof a Bukuresti.

Russia. Corsi a Ekaterinoslav, Pskov ed Omsk. Speciale attività dei Gruppi di Dolinskaja, Moskva, Smolensk e Voronez.

Spagna. A Bilbao propaganda bisettimanale a mezza della radio.

Svezia. Particolare azione dei gruppi di Falun, Stockholm e Malmo.

Ungheria. A Budapest e a Sarospatok conferenze di propaganda; a Győr esposizione esperantista.

NOTIZIE IN FASCIO

L'Accademia Imperiale del Giappone ha risposto affermativamente, ad unanimità, al quesito formulato dall'Unione Internazionale delle Accademie circa la opportunità di favorire l'uso di una lingua ausiliaria. Con voti 24 su 25 ha poi proposto che l'Esperanto sia la lingua da adottare.

I giornali francesi riportano la notizia dell'adesione dell'ex Presidente del Consiglio Painlevé al Comitato dell'Associazione Esperantista Internazionale delle Scienze.

I dischi da grammofono con testo esperanto possono essere acquistati a Londra W. C. 1, Hart Strelt 17, presso la *Brita Esperanta Asocio*.

L'« Estraro », dell'Accademia per il triennio 1926-28 è risultato composto dal Prof. Th. Cart, presidente, dai Vice Presidenti Warden e Dott. Dietterle e dai Direttori delle tre Sezioni Prof. Grosjean Maupin, Dott. Lippmann e Dott. Privat.

Samideani Archeologi si rivolgono a Robert Fillière, 28 Rue de l'Agent Dufraine, Saint Cyr l'Ecole (S. et O.) Francia, direttore della Sezione esperantista della Rivista dei Musei e collezioni archeologiche.

Le nuove cartoline postali russe portano la scritta in lingua francese, russa ed esperanto.

Chi può viaggiare può incontrarsi coi samideani Sudslavi a Marburg al 3° Congresso dal 24 al 26 Maggio, con quelli Tedeschi al 15° Congresso in München per Pentecoste, con i Cecoslovacchi in Bratislava al 3° Congresso il 1 e il 2 Maggio.

La Radio e l'Esperanto è stato oggetto di esposizione a Riesa in Germania. Dai documenti ufficiali si rileva che fino al Novembre dell'anno scorso avevano trasmesso in Esperanto 58 stazioni in 16 Stati di Europa, 21 stazioni in 5 stati di America, 3 stazioni nell'Austria. Attualmente il numero delle sta-

zioni che si servono dell'Esperanto è considerevolmente aumentato.

Non c'è bisogno di mandare l'abbonamenti all'*Itala Esperanta Revuo* con un vaglia postale, si possono mandare all'editore Paolet a San Vito al Tagliamento dieci lire anche in francobolli. O in un modo o in un altro quando son dieci lire l'abbonamento è assicurato e la coscienza è tranquilla.

220 Ferrovieri si sono iscritti ai sei corsi che si sono aperti il 4 Gennaio alle stazioni di Vienna in seguito alla circolare della Direzione Generale delle Ferrovie Austriache. Il bell'esempio è seguito in molte altre città dello stato.

A Kameoka nel Giappone è stato acquistato dall'Associazione religiosa Oomoto un vasto palazzo di tre piani destinato per istituti d'insegnamento della lingua Esperanto.

The Esperanto Institute Limited (Welwyn Garden, City, Herts, Inghilterra) è il titolo e l'indirizzo di una Società per azioni di recente costituita a Londra. Hanno già cominciato a funzionare le sezioni editoriale, pubblicità e turismo.

In Finlandia il Ministro della Pubblica Istruzione ha stabilito una speciale sovvenzione di 6000 marchi per i corsi di Esperanto tenuti nelle vacanze di Natale agli insegnanti e per la diffusione dell'opuscolo in Esperanto scritto dal Ministro degli Esteri Setälä, professore di linguistica all'Università di Helsinki.

Quasi tutte le Fiore si servono dell'Esperanto: quella di Francoforte ha inviato ultimamente i suoi cataloghi in tutto il mondo: l'Esperanto occupa il quarto posto fra le lingue straniere usate nella Fiera.

L'Unione tedesca delle associazioni tecniche e scientifiche alla quale appartengono le corporazioni più importanti, s'interessa vivamente all'Esperanto: il suo organo ufficiale, redatto attualmente in inglese e in spagnolo, contiene pure una rubrica speciale in Esperanto.

Tecnici, ingegneri, scienziati e industriali riceveranno una interessante pubblicazione rivolgendosi a Behrendt, Bertin W 30, Hoens-taufenstr. 24.

La rivista critico-artistico-letteraria "Orizzonti", (Signa, Firenze, Via Egisto Ferroni) apre un concorso per una poesia inedita in lingua Esperanto. Soggetto libero, numero dei versi non superiore a 20. Didascalia metrica in margine. Premio unico di L. 30. Le due migliori poesie fra le non premiate saranno pubblicate. Scadenza 1 Luglio 1926.

Dall'Olanda il Sig. Jac Van Diemen, autore della *Noo latine* che ha dato il buon esempio di consigliare ai fautori di altre interlingue di unirsi tutti sotto la bandiera dell'Esperanto, ha descritto alla F. E. I. il disastro della sua patria per *superakvigado* soggiungendo: « Lia Papa Moŝto jam sendis brillan donacon de pli ol 40.000 oraj francaj frankoj por doléigato de la mizerego de la suferuloj... ».

Se qualche samideano volesse concorrere a lenire le sofferenze degli Esperantisti olandesi, potrà valersi del Conto Corrente Postale 5/673 della FEI, la quale ne farà inoltrare al Delegato dell'UEA in Haarlem.

ITALA KRONIKO

Canicatti. La movado floras: nia samideano Palermo tre viglas. Multaj siciliaj firmoj uzas Esperanton. Gazetoj favoras.

Ottaviano. Esp. Grupo "Zamenhof", nombras 18 abonantojn all' I. E. R. La 11-an de januaro okazis eksterordinara kunveno, raportis la Prez. Prof. Cavallaro Saitta. Oni pliiĝis Grup-estraron, kiu estas: Prez. Prof. Fr. Cavallaro Saitta, del' F. E. I. kaj U. E. A.; Sekr. S-ro Crescenzi Luigi; Kons: S-roj Torino, Racconto, Ammirati, Cirigliano.

Roma. Roma Esperantistaro kunvenas ĉiun unuan jaŭdon de la monato ĉe *Caffè Greco*, Via Candotti.

S. Croce di Trieste. En tiu-ĉi malgranda vilaĝo oni fondis Slovenan Esperantan Klubon, kun 35 anoj, el kiuj 20 fervore lernas E-ton.

Torino (fr.). En la eleganta Restoracio *Parco del Valentino* la Esperanta Torino-Asocio festis la karnavalon per granda dancfestoj la 4-an de Februaro. La multnombra ĉeestantaro, esperantistoj kaj amikoj de Esperanto, sin amuzis multe ĝis la sesa horo de la sekvanta tago. Sinjorino Maria Santoni kantis tre bone esperantlingve akompanita per fortepiano kaj ricevis grandajn aplaŭdojn.

Trieste. Belega festo okaze de la nomtago de S. Nicolò. Oni prezentis graciarn komedieton de D-ro Ghez *La gentile leggenda*. S-ro Levi instruis la knabinojn pri la recitado, la kantado kaj danco.

La loka ĵurnalo *Ultime notizie* enhavas artikolon pri la ŝtataj esperantaj ekzamenoj, kiuj okazis en Wien la pasintan monaton.

Venezia. La 7-an de januaro okazis ĝenerala kunveno de Grupo L. L. Zamenhof. Post raporto de morala agado dum 1925 farita de la prezidanto ing. Cossato kaj tiu de financa farita de s-ro Bonini, oni elektis la novkonsilantaron.

Aklame estis reelektita Prezidanto s-ro ing. Mario Cossato, kaj per balotado la s-roj: Giovanni Bonini, Lorenzo Minio, Angelo Stefanin kaj Stefano Biancat.

Anstataŭantaj Konsilantoj s-roj: Enrico Olmini kaj prof. Mario Barel.

Kontaj Reviziistoj s-roj: f-no Isabella Zenaro kaj ing. Torta.

Novkonsilantaro kunvenis la unuan fojon la 27-an de sammonato kaj elektis Kasisto s-ro Bonini kaj Sekretario s-ron Stefanin.

Verona. *Verona Esperanto-Asocio.* Novestraro per 1926: Kav. Vaona, prezidanto — Rag. Reni, vic-prezidanto — S-ro Ballarini, sekretario-kasisto — D-ro Uberti, vic-sekretario — S-roj Rag. Tedesco, F-no Morandini kaj Merlo, Membroj.

Latinaj proverboj, devizoj kaj esprimoj esperantigitaj

Anglo ne kaptas muŝojn.

Al fortulo kaj fidelulo nenio malfacila.

Al spertulo kredo.

Arto estas kaŝi arton.

Arto longa, vivo mallonga.

Avarulo mem estas kaŭzo de sia mizereco.

Ĉielon, ne animon ŝanĝas, kiu trans maro kuras.

Ĉiu eraras, nur malsaĝulo persistas en eraro.

De fonto pura pura defluas akvo.

Dolĉa amo al patrujo.

Dolĉe kaj konvene estas por patrujo morti.

Dome restadis (ŝi), lanan faradis.

Dum vivo mia espero.

El hungo leonon.

(daŭrigota) esper. O. G. Stuart-Menteth, London

La unuaj poŝtmarkoj kun esperanta surskribaĵo kaj la inventisto de radio aŭ de senfadena telefonio.

El la revueto de konata firmo Maury de Parizo, titolita *Le Collectionneur de timbres-poste* (N. 499, nov.-dec. 1925) ni eltiras jenan informon.

« Rusa elektristo Popoff, en kies honoro estis antaŭ ne longe eldonitaj du rememorigaj poŝtmarkoj, estis profesoro en la lernejo de la torpedoj en Kronstadt. Jam de 1895 li okupiĝis pri la ripeto de la eksperimentoj de Lodge pri la elektraj balancigoj kaj dum siaj eksperimentoj pri la malsamaj sistemoj de tuboj kun fajlajtoj de Branly, li esprimis antaŭ Marconi la ideon de la senfadena telegrafio. Li ja estis unu el la antaŭuloj de ĉi tiu mirinda elpenso, sed la surskribo, en Esperanto, de markoj eldonitaj de la bolŝevika registaro, mankas je modesteco, donante al profesoro Popoff la meriton kaj la titolon de inventisto de Radio, dum la postaj eltrovoj de Marconi lokis en la duan vicon la pruvojn tre neperfektajn de Popoff. »

Ni italoj, kiel interesataj en la demando, evidente ne estas la plej taŭgaj por juĝi senpartie pri la antaŭteco de la elpenso de senfadena telegrafio; sekve multe pli valoras la resuma opinio de alilanda ĵurnalo, opinio kiu devas plene kontentigi la patrujan amon de la Italoj.

Nia devo, kiel esperantistoj, estas unue varme gratuli la rusajn samideanojn kiuj sukcesis konvinki sian registaron enkonduki la

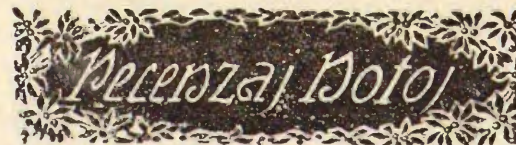
uzon de Esperanto por la surskribaĵo de la poŝtmarkoj. Ĝi estas tiel grava kaj malfacila venko, ke ĝi tute ne devas esti malpliigita de plendoj aŭ kritikoj flankaj.

Due ni devus private averti la italan registaron kaj precipe tiujn altegajn personojn, kiuj estas fieraj pri la patrujaj gloroj, pri la neverece aŭ neprecizeco de la aserto enhavata en la rusa marko kaj instigi ilin eldoni italan markon kun portreto de Marconi kun taŭga surskribaĵo en Esperanto, kiu plene korespondos al la vero. Kia pli deca kaj serioza korekto al la eraro de Rusujo?

Kaj ĉar la registaro devas zorgi pri multaj aliaj aferoj, kaj ne havas tempon por zorgi pri la plej malgrandaj, oni proponas ke iu bonvola desegnisto prenu portreton de Marconi, desegnu konturon elegantan kaj metu la surskribon: *Itala poŝto - Marconi, elpensinto de senfadena telegrafio* kaj sendu ĝin al la estaro de FEI.

Tiu ĉi povos poste sendi la desegnojn plej taŭgajn al la kompetentaj aŭtoritatoj, ilin akompanante per varma rekomendo.

Se Popov ne estas la inventisto de Radio, Rusoj estas ja la unaj, kiuj uzis Esperanton sur la oficialaj poŝtmarkoj, kaj ni, kiel esperantistoj, devas esti fieraj pri tiu sukceso.

BAGHY J., Viktimoj, Romano el la vivo de Siberiaj militkaptitoj, Budapest, Literatura Mondo, 1925, pp. 162, pr. 25.000 hungaraj kronoj.

Al Julio Baghy, la lerta poeto de *Preter la vivo*, ni ŝuldas nun ankaŭ originalan romanon, kiu priskribas aventurojn de hungaraj militkaptitoj en siberia urbeto. Ne estas rakontoj pri fantaziaj faktoj okazintaj en lando malproksima, sed paĝoj plenaj je realaj memoroj de malfeliĉa tempo, eĥo de tagoj travivitaj en la frosto kaj en la timo de ĉiam novaj politikaj ŝanĝoj. S-ro Baghy, devigata sperti la teruraĵojn de le siberia mallibero, bone pentras la vivon de tiu malfeliĉa popolo vi-

vanta en datira atendo de iu nova. Pli ol la diversaj personoj de la romano, preskaŭ ĉiuj bone skizitaj, kaj la aventuroj, kiujn ili travivas, oni ŝatos precipe en la libreto, verkita en bonega esperanta lingvo kaj stilo, la *aeron* de Siberio. E. M.

BOVET P., *Psikanalizo kaj edukado*, Genève 1925, pp. 37.

Ĝi estas traduko farita okaze de la unua esperanta Somera Universitato (Aŭgusto 1925) de verketo jam aperinta en la *Annuaire de l'Instruction publique en Suisse* 1920.

Psikanalizo estas metodo por esplori la subkonseion, klariga teorio kaj terapeŭtiko.

Unue prof. Bovet, kiu estas profesoro ĉe la Universitato de Genève kaj direktoro de la Instituto J. J. Rousseau, klarigas la procedojn de psikanaliza metodo (automataĵoj, sangoj, ideasocioj) uzante ĉiam trafajn ekzemplojn, poste li montras la aplikojn de analiza psikologio en edukado. Ne estas vana diro bondeziri al esperanta libraro multajn librojn similajn al tiu ĉi, t. e. verkitaĵ laŭ severe scienca vidpunkto kaj tamen facile kompreneblaj. E. M.

SIENKIEWICZ H. *Noveloj*, traduko el pola lingvo de *Lidja Zamenhof*. Leipzig, Hirt (Internacia Mondliteraturo n. 16) p. 64, Prezo L. 9.60.

Krom mallonga priskribo de Sienkiewicz'aj vivo kaj verkoj, la nova numero de la kolekto de Hirt enhavas 5 novelojn. *Lux in tenebris lucet* estas sonĝo pri morto de malsanulo. *La maljuna servisto* parolas pri vivo de maljunulo dediĉita al burĝa familio. En *Dioklo* la aŭtoro al ni prezentas Grekon, kiu celas la veron. *Estu benita!* estas hinda legendo pri Valmiki. *La anĝelo* fine, certe la plej interesa kaj kortuŝa el la kvin noveloj, rakontas pri knabo, kiu perdiĝas en arbaro.

Kvankam la noveloj al ni prezentas nur parton (kaj ne la pli gravan), de la animo de la granda pola verkisto, ni devas laŭdi la tradukon, ĉar tiu parto estas de la internacia publiko nur malmulte konata. La stilo estas iuda je la nomo de l'aŭtorino. E. M.

Petro. *Kursa lernolibro por laboristoj*. Leipzig 1925, pp. 63.

Libreto destinita por uzado en kursoj por laboristoj. « La ĉefa avantaĝo de tiu ĉi libreto estas, ke ĝi ne prezentas al la lernanto sekkan, enuigan ŝtofon; la rakonto, bildo el

reala, verkita vivo de laboristo, interesos ĝis fino la lernantojn ». Komence la frazoj estas tre simplaj kaj kun multaj gramatikaj klarigoj, poste tiuj ĉi mankas kaj la rakonto estas iom pli komplikata. En la lastaj paĝoj estas gramatika resumo per tabeloj kaj bildaj demonstracioj. Krom kelkaj novaj vortoj oni uzas la sufiksojn *-end-* (por esprimi nepran necesecon de iu ago) kaj *-iv-* (por esprimi kapablon, taŭdgecon por iu ago). La tendenco de la libreto estas klare kontraŭburĝa. E. M.

MOITTE L., *Internacia Ludo de "La Esperantaj Demandoj"*, en unu granda folio, Amiens 1925. Fr. 1.

La ludo celas naski mallongajn respondajn frazojn kaj prepari al interparolado Esperanta. E. M.

V. SERIŜEVA, *Internacia Infanaro*, nuovo metodo ilustrato per ragazzi. - Prezzo: per l'Italia L. 8, Estero 1/2 dollaro. Editore T. Silva, via S. Maria alla Porta 2, Milano 8. Con piacere salutiamo l'apparire di questo nuovo metodo per l'insegnamento dell'Esperanto ai bambini e giovanetti.

Se si eccettuano le « Bildotabuloj », che abbiamo spesso adoperato nei corsi di anteguerra, non esisteva finora a nostra conoscenza niente di simile, di così pratico e completo. Dobbiamo al nostro prof. D. Carbone la fortuna di vederlo stampato in Italia, secondo i disegni originali dell'autrice signorina V. Seriševa, insegnate in Barnaul (Siberia). Per il suo carattere disinteressato ed eminentemente internazionale, nonchè per il suo alto valore didattico e propagandistico, l'iniziativa si raccomanda da sè a quanti, in Italia e fuori, hanno la possibilità di profittare di tale nuovo metodo per corsi a ragazzi e giovanetti. La facilità delle frasi, la chiarezza delle veste tipografica, la semplicità delle figure e la gradualità ben mantenuta nello svolgimento delle regole grammaticali alleggeriscono di molto la fatica nell'apprendere e quella di chi insegna. P. C. Monti

KIE KIEL KIAM?
ĈIE ĈIEL ĈIAM
NI DEVAS UZI ESPERANTON

Presejo de « Itala Esperanto Revuo » - S. Vito al Tagliam. A. Paolet, dir.-resp.

101. Mosna prof. Francesco
Via Ott. Rovereti	TRENTO	126. Rolandi sig. Carlo
(S. Agabio) Via dell'Acqua 7	NOVARA
102. Zanolini rag. Pietro
Piazza S. Pellico 2	TRENTO	127. Assoc. Nazionale Ferrovieri Esperantisti
Via Baretto 8	TORINO 6
103. Nicolodi sig. Arturo
Via Muredei 22	TRENTO	128. Istituto Piemontese di Esperanto
Via Arcivescovado 1 A	TORINO
104. Caporali-Travaglia prof. a Lina
I Androna, 1	TRENTO	129. Simonis cav. Carlo
Pendice di Scorcio 633	TRIESTE 12
105. Gruppo Esperantista Vegherese
Corso 27 Marzo 49	VOGHERA	130. Gambirasio sig. Giacinto
(Bergamo)	SERATE
106. Quarone sig. Giuseppe
Corso 27 Marzo 49	VOGHERA	131. Cassinis nob. Ing. Marco
Ufficio Tecnico Comunale	NOVARA
107. Claretto sig. na Emilia, insegnante
Via dei Mille	VOGHERA	132. Favacchio can. Pietro
Via Ritiro 47 (Sicilia)	MODICA
108. Crescenti sig. Claudio
(Pavia) PRIOLO DI VOGHERA		133. Viani sig. Guglielmo
Strada Esperanto, Casa Landi	PARMA
109. Faravelli sig. Ermanno
Via Calvi 5	VOGHERA	134. Ferrari sig. Carlo
Borgo Retto 36	PARMA
110. Pastorino sig. Giovanni
Via Canevari 6	VOGHERA	135. Lozzi sig. Bruno
(Firenze)	MONTELUPO FIORENTINO
111. Felizza sig. na Mary
Villa De Martini	VOGHERA	136. Kinat dott. Gino
Ufficio Metrico	PISTOIA
112. Ferri sig. Orfeo
Via Tripoli 10	VOGHERA	137. Libreria Spoerri
Lungarno Regio	PISA
113. Morini sig. Gustavo
Via Garibaldi 10	VOGHERA	138. Istituto Lombardo di Esperanto
Via Spiga 29	MILANO 3
114. Ponta sig. Luigi
Via Emilia 2	VOGHERA	139. Cancellero sig. Albano
Via Stazione 5	UDINE
115. Albertario sig. Carlo
Via Cardasco 27	PAVIA	140. Cozzi sig. Gaetano
Via Fabio Filzi 4 A	PADOVA
116. Eusebio sig. Umberto
Via S. Giov. sul Muro	MILANO	141. Rocchi Umberto, soldato
32ª Compagnia Distrettuale	LA SPEZIA
117. Ferrari sig. na Maria
Via Regina 11	CREMONA	142. Allegranzi maestro Adriano
Via C. Battisti 102	PADOVA
118. Motta rag. Gino
Via S. Isidoro all' Aguilla 15 B	PALERMO	143. Conti sig. Felice
Via Cotti Ceres 1 (Alessandria)	ASTI
119. Alessio com. te prof. comm. Alberto
R. Nave Libia - Piazza Esquilino 12	ROMA 22	144. Borini sig. Giuseppe
(già Via Transito)	Via Aldo Sette 18
GRECO MILANESE
120. Gallice sig. Giulio
Via De Anicis 3	NOVARA	145. Marini dott. Camillo
(Parma)	TERENZO
121. Castelletti sig. Gaudenzio
Corso Milano 6	NOVARA	146. Di Giacomo sac. Giovanni
Via Addolorata 22 (Siracusa)	RAGUSA
122. Rissone sig. Attilio
Corso Milano 13	NOVARA	147. Mantuella sig. Giulio
Museo Guerra	ROVERETO
123. Stroppiana sig. Giacomo
Viale Franc. Ferrucci 8	NOVARA	149. Di Montezemolo Cordero sig. Carlo
Piazza Portici Superiori 3	MONDOVI
124. Molz sig. Eugenio
Corso della Vittoria 28	NOVARA	149. Plonskier ing. Michele
Via Montebello 7	MILANO 12
125. Massobrio sig. Stefano, impiegato Sta-
zione FF. SS. (Novara)	BORGOMANERO	150. Filippetti dott. Angelo
Via Marino 3	MILANO 2

Edizioni della Ditta Ellersiek e Borel di Berlino

DEUTSCH-ESPERANTO BÜCHEREI

- N. 1. Otto, Elementarlehre zur gründlichen Erlernung der intern. Hilfspr. Esperanto. Für Schul-, Kursus und Selbstunter. L. 9.—
- N. 2. Schlüssel dazu 6.—
- N. 4. Minor, Deutsche Redensarten in Esperanto. Germ.-Esp. Esprimaro laŭ Proverbaro Esperanta de D-ro Zamenhof. 4.80
- 5. Butin und Jan, Esperanto-Briefsteller für den Kaufmann 4.80
- 6. Christaller, Esperanto. Die Grammatik von Dr. Samenhof mit Erläuterungen 6.—

ESPERANTA BIBLIOTEKO INTERNACIA

Chi numero L. 2.40

- 2. Andersen, Fabeloj.
- 3. Orzeszko, Bona Sinjorino.
- 4. Sibirjak, Rusaj Rakontoj.
- 5. Cervantes Don Kihoto de la Manĉo.
- 6. El la Biblio.
- 7. El Dramoj.
- 8. El Komedioj.
- 9. Borel, Praktika Frazaro.
- 10-11. Japanaj Rakontoj.
- 12. Apulejus, Amoro kaj Psihe.
- 13. Vazov, Bulgaraj Rakontoj.
- 14.-15. Ibsen, Reperantoj.
- 16. Borel, Komerca Korespondo.
- 17. Stolle, Konsiloj pri Higieno.
- 20. Mitchel, La lasta Usonano.
- 21. Herczeg, Hungaraj Rakontoj.
- 22. Bandlow, Nord-germanaj Rakontoj.
- 24. Julien, La Instituto Milner.
- 25. Christaller, Noveletoj el la Nigra Arbaro.
- 26. Vigny, La Intervidigo kaj Nekonita Dialogo.
- 27. Zan, La Patino.
- 28. Elzasaj Legendoj.
- 29-31. Porchat, Sub la Neĝo.
- 32. Schmidt, La Amkonkurantoj.
- 33. Coué, La regado de si mem per konscia autosugesto.

NOVA ESPERANTO-BIBLIOTEKO

- 5. Argus, Pro kio?, internacia kriminal-romano, originale verkita 15.—
- 6. Heine, Elektitaj poemoj (trad. Pillath) 4.20
- 7. William, Legolibro. Unua volumo: Internacia Anedoktaro 4.80
- 8. Hauff, La Kantistino (trad. Wüster) 4.80
- 9. Lessing, Natan la Sagulo, drameca poemo en kvin aktoj (trad. Minor) 12.—
- 10. Heine, Atta Troll, Somernokta Sonĝo (tradukis Zanoni) 9.—

VERKOJ POR INSTRUADO

- Borel, Vollständiges Lehrbuch der Esperanto-Sprache 4.80
- Möbusz, Demonstraciaj Tabeloj pri la konstruo de la lingvo Esperanto. Helpilo por propa-

gandaj paroladoj kaj la Esperanta instruado laŭ didaktikaj vidpunktoj. 8 tabeloj en formato de 80x106 cm. 24.—

VORTAROJ

- Christaller, Deutsch-Esperanto-Wörterbuch. 2. eld. Tole bind. 72.—
- Loy, Taschenwörterbuch Deutsch-Esperanto Kart. 18.— Bind. 21.60
- Minor, Esperanto-Deutsches Handwörterbuch Tole bind. 36.—
- Steier, Wörterbuch Deutsch-Esperanto und Esperanto-Deutsch (Miniatur-formato) 15.—

VERKOJ POR EKZERCADO K. PERFEKTIĜO

- Borel, Esperanta-Germana Frazlibro de la ĉiutaga vivo 4.40
- Fricke, Universala Legolibro. Modelaj tradukadoj el la tutmonda literaturo kaj originalaĵoj Esperantaj 8.40
- Kabe, Unua Legolibro. Gradigitaj legadoj kun frazlibro kaj modeloj de leteroj 9.—
- Privat, Karlo (facila legolibro) 3.—
- Sadler, Goldene Briefe in sechs Sprachen (Englisch, Französisch, Deutsch, Italienisch, Spanisch, Esperanto). 18.—
- Zanoni: Kiel akiri bonan stilon? 0.30

EL LA MOVADO

- Ladevéze, Demandaro pri la Historio, Literaturo kaj Organizaĵoj de Esperanto por Esperantaj Ekzamenoj 7.20
- Necesa preparilo por Esperantaj Ekzamenoj.*
- Möbusz, Dokumentoj de Esperanto. Informilo pri la historio kaj organizo de la Esperanta movado. Bele kartonita 8.—
- Necesa preparilo por Esperantaj Ekzamenoj.*

BELETRISTIKO

- En Svislando. Kvin rakontoj kun ilustraĵoj 2.40
- Hoffmann, La Struvelpetro. Beletaj rakontoj kaj komikaj bildoj. El la Germana trad. J. D. Applebaum. Bindita 8.40
- Speciale taŭga legaĵo por infanoj.*

TEATRAĴOJ

- Minor, Pro Dio! ne Esperantiston! Unu akto, ludota parte en Esperanto, parte en nacia lingvo 1.20
- Privat, Ginevra. Triakta lirika dramo, originale verkita laŭ malnova internacia legendo el Kelta deveno 2.40

DIVERSAJ FAKOJ

- Pejzaĝoj en Aŭstrio. Antaŭ la milito eldonita de la Aŭstria ministerio por fervojaj aferoj (ilustrita) 7.20
- Portreto de D-ro Zamenhof. Fotografajo (kun subteksto) sur kartono 11x27 cm. 6.—

Libreria Esperantista Internazionale

S. VITO AL TAGLIAMENTO

jus alvenis:

◆ Internacia Infanaro ◆

aŭ « VERDA STELETO »

verkita de V. SERIŠEVA el Barnaul (Siberio), lernolibro por infanoj, ilustrita per 160 bildoj, elegante bindita. — L. 8

LINGVAJ RESPONDOJ

de L. L. ZAMENHOF — L. 7.50

Vivo de Zamenhof

de E. PRIVAT (eldono de Brita E. Asocio), paĝoj 208, ilustrita — L. 15.

Fundamento de Esperanto, eldono kvinlingva (franca-angla-germana-rusa-pola) 6-a eldono — L. 6.

Aldono al la « Dua Libro de l' Lingvo Internacia » de D-ro Esperanto. Fotografa reprodukto laŭ la originala eldono de Kelter en Varsovio 1889 - L. 3.

Recenti dati circa il movimento esperantista, foglio di propaganda di I. Piatti - Al cento L. 5.

A semplice richiesta s' invia gratuitamente il nostro Catalogo Generale N. 2.

I Sostenitori dell' I. E. R.

J. Bernhard, Monaco L. 6
Gruppo Esper., Cremona » 20
Gallinella Tonino, Parma » 5

NB. Tutti i nuovi abbonati della rivista riceveranno i numeri arretrati.

Internacia Medicina Revuo

depost januaro 1925 estas eldonita sur tute novaj bazoj. Ĉefredaktoro: Profesoro Vanverts el Lille. Kunlaborantaro el ĉiuj landoj. Enhavo: originalaj artikoloj; aŭtoreferatoj; referatoj; komunikadoj de la Tutmonda Esperantista Kuracista Asocio. Diversaĵoj.

Abono: 1 Dollaro, aŭ samvaloro. Pri sciigoj, sendo de dokumentoj, k.t.p., sin turni al Redakcio kaj Administracio: D-ro Briquet, rue de la Bassée 31, Lille (Franclando)

RADIOFONIA

RIVISTA QUINDICINALE DI RADIOELETTRICITA'

è il giornale che fra i primi in Italia, accettando l' idea della diffusione dell' Esperanto nelle comunicazioni della Radio, con la pubblicazione del Corso di Esperanto e del Calendario Radio-Esperantista, merita avere la maggiore divulgazione tra i sanideani.

Abbonamenti:

6 mesi L. 22, 12 mesi L. 40 (estero, 6 mesi L. 25 - 12 m. Lesi 46)
Un Numero L. 2

Redazione ed Amministrazione:

ROMA, Via del Tritone 61.

HEROLDO DE ESPERANTO

Neŭtrala organo de la Esperanto-movado

Aperas grandformate, ilustrite dufoje en la semajno

Kunlaborantoj el 40 landoj

ARTIKOLOJ EL SFEROJ:

Esperantismo, Politiko, Socio, Scienco, Tekniko, Radio, Sporto, Filatelio, Arto, Literaturo, Muziko, Reklamo ktp.

Senpagajn specimenojn petu tute senĝene de la Administracio

Heroldo de Esperanto

Horrem bei Köhln (Germanujo)

Statuti e Regolamenti della Cattedra Italiana di Esperanto (Statuto della C. I. di E., Statuto-tipo per Istituto Regionale di E., Regolamento per i corsi, Regolamento per gli esami) opuscolo in 32 pagine L. 1.50 (Per gli abbonati all' Itala Esperanta Revuo L. 1).

I due Manuali più in uso in Italia:

Dott. A. STROMBOLI

Manuale Completo

per lo studio della lingua internazionale ausiliaria

ESPERANTO

VOLUME DI PAGINE 248 (TERZA EDIZIONE - 16° MIGLIAIO)

CONTIENE:

Il problema di una lingua internazionale e l'Esperanto
Storia dell'Esperanto — Grammatica in dieci lezioni con copiosi esercizi
Prose — Poesie — Frasi di conversazione — Corrispondenza commerciale
Vocabolario Esperanto-Italiano (*carta verde*)

Vocabolario Italiano-Esperanto (*carta rosa*)

PREZZO L. 5.50 (franco di porto)

B. MIGLIORINI

Manuale di Esperanto

in dieci lezioni con due vocabolarietti

(III E IV MIGLIAIO)

PREZZO L. 2.75 (franco di porto)

Presso le principali librerie del regno e presso l'Editore A. Paolet in S. Vito al Tagliamento